

STŘÍPKY POZNÁNÍ Z PSYCHOLOGICKÉHO PROVÁZENÍ DĚTÍ UMÍRAJÍCÍCH V NEMOCNICI

MGR. JANA VÍCHOVÁ

FN MOTOL

SPECIFIKA PALIATIVNÍ PÉČE U PACIENTŮ S NÁDOROVÝM ONEMOCNĚNÍM

- Léčba je obvykle zahájena jako kurativní
- Rodina má většinou za sebou období běžného života zcela bez nemoci
- Informace o diagnóze a prognóze často přicházejí v „3D spirále“

PRVNÍ REAKCE PO ZMĚNĚ KURATIVNÍ LÉČBY NA PALIATIVNÍ

- Okamžitý odchod z nemocnice
- Lpění na pokračování léčby
- Pocity bezradnosti a zmatenosti

INFORMAČNÍ EMBARGO

- „V nemocnici se může dítě dozvědět nežádoucí informace:“
- „Když bude v nemocnici, bude věřit, že se uzdraví“
- „V nemocnici se líp uhlídá, kdo mu co řekne“

DOSTUPNOST LÉKAŘSKÉ POMOCI

- „V nemocnici přivoláte doktora nebo sestru za pár minut.“
- „V nemocnici se lékaři střídají, domů chodí jen ten náš. Můžeme zavolat ve dne v noci.“
- „Doma se bojíme spát, střídáme se, kdyby syn něco potřeboval.“
- „Nedovedu poskytnout dobré ošetření a vše, so syn potřebuje. Bojím se s ním manipulovat.“
- „Bojím se sama podávat léky na bolest, stále bych měla pocit, že provádím vlastnímu dítěti eutanasií.“

NÁVŠTĚVY

- „Říká se, že můžeme být v nemocnici s dítětem stále, ale není to pravda. Když nás je víc, musíme se střídat“
- „Jak je možné, že ani k umírajícímu nepouštějí na návštěvu sourozence!“
- „Domů pořád někdo chodí, tady máme klid.“
- Syn potřebuje péči mnoha odborníků, včetně psychologa, tady jsou všichni pohromadě, domů by k nám nechodili a my nejsme schopni chodit do ambulancí.“
- „ O návštěvy v nemocnici se nemusíte starat.“
- „ Když za námi někdo přijde do nemocnice, nemůžu mu udělat ani kafe, to se tady nesmí.“

INTIMITA PROSTŘEDÍ

- „Do poslední chvíle nás kvůli přeplněnému oddělení dávají na vícelůžkový pokoj.“
- „Kdykoliv sem kdokoliv přijde“
- „V noci tady nemůžu spát, mám pocit, že spím na veřejnosti.“
- „Nechci, aby k nám za dcerou někdo chodil domů. Cizí lidé doma u postele, to je nedůstojné.“
- Nemůžete si tady vůbec říct důvěrné věci. Když vás někdo vidí v pláči, hned doporučují psychologa nebo psychiatra.“

AKTIVITA

- „V nemocnici jen sedíte na židli a nekonečně dlouho čekáte.“
- „ Doma jsem mohla trochu normálně žít, něco dělat, uklízet, pohybovat se svobodně, tady nezbývalo, než pořád myslet na tu hrůzu.“
- „V Nemocnici se můžu jen věnovat dceři, doma bych musela neustále řešit věci okolo domácnosti, vaření, když stejně nic nejí, nakupování věcí, když stejně nic nepotřebuje...“
- „V období, kdy jsem byla doma, jsem neustále koukala na věci, které dceři patří a které po ní zůstanou opuštěné, deprimovalo mě to. Tady v nemocnici máme jen to, co potřebujeme a to tady zůstane. Až se vrátím domů sama, nevím, co s těmi věcmi udělám.“

ROZLOUČENÍ

- Pro mnoho rodičů je těžké po úmrtí dítěte opustit nemocniční pokoj.
- Stejně tak těžké bývá unést odvoz dítěte z domova pohřební službou.

